

[Schmidt.]

man har lejet Skolelokale til 360. Kr., og Byrder havde man selvfølgelig nok af i Forvejen.

Det er denne Maade at ødsle med Pengene paa og gøre hele Forvaltningen dyr, der har forarget den tyske Del af Befolkningen. Og nu kommer altsaa, hvad Tyskerne har „tilladt sig“, og hvad man ikke skulde tro, de kunde. Tyskerne har beregnet, at Udgifterne er blevet forhøjet med saa og saa meget ved denne uheldige Skoleordning, og, siger de, det vil vi ikke betale, det trækker vi fra i Skattebeløbet. De er klar over — lige saa klar, som jeg er det —, at det er en Maade, som ikke er lovlig, og som de ikke kan sætte igennem, som de maa bære Følgerne for. Men det andet, det er det vigtige, de ved ikke andet Raad for at protestere mod denne Maade at forvalte paa end dette, saaledes at Offentligheden kan blive opmærksom paa Sagen.

Det er vigtigt at kunne se Forholdene ved et saadant Eksempel; man kan ikke godt fordybe sig i disse Forhold og saa samtidig synes, at det er udmærket alt sammen med denne Skoleordning. Den behøver ikke at virke saaledes; i fornuftige Menneskers Hænder virker den anderledes. Men saaledes *kan* den altsaa virke, det er, hvad dette Eksempel har vist.

Jeg skal ikke ved denne Lejlighed fordybe mig i, hvad jeg holder for forkert i Principerne i Skoleordningen — det faar jeg Lejlighed til senere —; men jeg mener, at der dog ogsaa i dette Tilfælde let maatte kunne findes en Vej til at komme ud af dette forkerte. Men Tyskerne har jo vist Villighed til at ordne Sagen, de har bedt om en Afstemning om disse Skoleforhold, om, hvorvidt det virkelig var nødvendigt at ansætte den tredie Lærer og oprette den tredie Klasse. De har ogsaa henvendt sig til Undervisningsministeren. Jeg forstaaer godt, at den højtberede Undervisningsminister ikke kan indblande sig i den Sag, saa længe der ikke foreligger bestemt Andragende fra Skolekommissionen, men det var maaske ellers muligt ad Forhandlingens Vej at opnaa en Ordning, der kunde tilfredsstille.

Fordi Pressen har beskæftiget sig stærkt med dette Tilfælde, har jeg villet vise ved dette Eksempel, at Ordningen ikke overalt virker saa glimrende, som De mener, og at der kan være nogen Grund til at revidere ogsaa paa dette Omraade, hvad jeg ved en anden Lejlighed vil tale for.

Første Næstformand (Pinstrup): Jeg skal her afbryde Forhandlingen. Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Fredag den 12. Oktober Kl. 1, med følgende Dagsorden:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1929 til 31. Marts 1930.

Mødet hævet Kl. 5.

12te Møde.

Fredag den 12. Oktober Kl. 1.

Formanden: Ved Folketingsmand Bording er modtaget et Andragende fra Enke efter pensioneret Postpakkemester i Herning N. C. Laursen om en aarlig Understøttelse.

Ved Folketingsmand Axel Dam er modtaget et Andragende fra Barbermester Chr. W. Sundstrup, Randers, om fri Procesførelse i en Sag vedrørende en formentlig urigtig Skatteansættelse.

Begge disse Andragender vil blive tilstillet Finansudvalget.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1929 til 31. Marts 1930.

Pinholt: Den Kritik, som Oppositionsordførerne har underkastet Finanslovsforslaget for 1929—30, forekommer mig ikke at have været af nogen særlig saglig Styrke. Man har mest udtalt sig om, at de opnaaede Besparelser ikke er særlig store; men det, som er særlig bemærkelsesværdigt, at Budgettet kan bære Forrentningsbyrden af Landmandsbanklaanet og præstere 16 Mill. Kr.s Afbetaling paa Statsgælden og dog udvise et Overskud paa over 6 Mill. Kr.,